

[Steffensen]

ning blevet nævnt som en af de største syndere.

I forbindelse med glatførebekæmpelse anvendes dog også betydelige mængder kvælstof, dels i vejsalt, dels i urea. De fleste kommuner anvender formentlig salt, men stoffet urea er ved at vinde frem. Det er mindre skadeligt over for biler, og virkningen af stoffet er længere, men det indeholder tre gange så meget kvælstof som kalksalpeter. Langt hovedparten af dette kvælstof ender direkte i vore vandløb. Det er derfor af interesse at få konstateret, hvor store mængder der bruges, og om det er muligt at udskifte anvendelsen af urea med et mindre kvælstofholdigt stof, samtidig med at trafikikkerheden bevares og de skadelige virkninger på biler og miljøet forbliver mindst mulige.

Svar (21/11 86):

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Jeg har forelagt spørgsmålet for Miljøstyrelsen, der har oplyst følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

»Miljøstyrelsen foretog i 1985 en undersøgelse af den anvendte mængde urea. Undersøgelsen skete på grundlag af salgsoplysninger fra leverandører og viste, at der gennemsnitlig bruges 2.100 tons urea svarende til en kvælstofmængde på 970 tons årligt.

Af undersøgelsen fremgik endvidere, at forbruget af urea viste en betydelig faldende tendens.

Det er Miljøstyrelsens vurdering, at der i vinterhalvåret 1985-86 ikke er sket afgørende ændringer i dette billede.

Miljøstyrelsen skal endelig bemærke, at anvendelsen af vejsalt (NaCl) ikke medfører udledning af kvælstof.«

Spm. nr. S 245

Til *indenrigsministeren* (12/11 86) af:

Bernhard Baunsgaard (RV):

»Vil ministeren oplyse grunden til, at viceborgmester Bjarne Lehmann Weng, Gentofte, er erklæret inhabil ved behandling af kommuneplan 1981 for Gentofte Kommune?«

Begrundelse

Så vidt vides, er det eneste gang, et kommunalbestyrelsesmedlem er erklæret inhabil

ved afstemning om en kommuneplan. Afgørelsen om inhabilitet vil derfor være retningsgivende for fremtiden, og det er derfor særdeles væsentligt at få grunden oplyst præcis og udførligt.

Svar (19/11 86):

Indenrigsministeren (Enggaard):

Kommunalbestyrelsesmedlem Lehmann Weng var direktør og hovedaktionær i Jægersborg Allés Mejeri, som i 1981 ejede hovedparten af ejendommene i et af Gentofte Kommunes centerområder.

Mellem 1. og 2. behandling af kommuneplanen erhvervede mejeriet fire grunde inden for centerområdet. To af disse grunde havde hidtil været udlagt til parcelhusformål med en bebyggelsesprocent på 25, og ved kommuneplanen blev de inddraget i centerområdet med en bebyggelsesprocent på 100.

I Indenrigsministeriets udtalelse af 22. september 1986 til Tilsynsrådet for Københavns Amt er blandt andet anført:

»Ved behandlingen af kommuneplaner og andre reguleringer, der omfatter et større område, er det forbundet med betydelige vanskeligheder at anvende grundsætningen om inhabilitet, idet et stort antal grundejere m.fl. har interesser ved at opnå fordele eller ulemper. Jo mere omfattende reguleringen er – med hensyn til såvel geografisk område som generelle virkninger – desto mere særlig og direkte må en personlig økonomisk interesse være, for at der kan antages at foreligge inhabilitet. Det må således vurderes, om der hos den pågældende er en sådan helt særlig interesse af et væsentligt omfang, som i almindelighed må antages at være egnet til på usaglig måde at påvirke den pågældendes stillingtagen til sagen.«

På forhånd havde Lehmann Weng som nævnt en betydelig interesse i kommuneplanen. Ved nogle måneder inden kommuneplanens vedtagelse at erhverve yderligere to grunde, hvis udnyttelsesmuligheder netop blev forbedret ved at blive inddraget i centerområdet, fandt Indenrigsministeriet, at han havde haft en ganske særlig og væsentlig økonomisk interesse i kommuneplanen.

Efter Indenrigsministeriets opfattelse måtte han derfor antages at have været inhabil ved vedtagelsen af kommuneplanen, og samme opfattelse gav Tilsynsrådet for Københavns